UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 714. Gregorii Papp. II Annus I. Anastasii Imp. Annus 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Visual Library

ANNALES ECCLESIASTICI.

SOLI DEO HONOR ET GLORIA.

Magna quidem vis eſt atque potentia veritatis, vtpote, quæ Dei Filium inuiſibilem atq; incomprehenſibilem è cœlo duxit in terram, fecitque viſibilem hominem, vt eundem ſui teſtem fidelem efficeret. Id enim profitetur ipſe, dum ait [a]: *Ego in hoc natus ſum, & in hoc veni in mundum, vt teſtimonium perhibeam veritati.* nosque id ipſum præſtare volens, ſic monuit [b]: *Et vos teſtimonium perhibebitis* adeò vt qui Chriſti ſunt, ijdem teſtes eſſe debeant veritatis. Sicut enim magnus ille Patriarcha Iacob [c] non ſolùm ipſe lapidem erexit in titulum, ſignum ac teſtimonium cum Laban ſancitæ concordiæ, ſed ſuos omnes ſimul in vnum conferre lapides præcepit, tantâ copiâ, vt tumulus eleuaretur, quem Aceruum teſtimonij nominauit: ita & Chriſtus non ſolùm lapidem [d] illum ſummum, angularem, electum, pretioſum, ac viuum erexit in titulum, ſublimi inſcriptione ſignatum: *Ego [e] ſum Via, Veritas, & Vita*: ſed & ſuis id ipſum faciendum præcepit, etiam ſi opus ſit vitæ diſpendio, huiuſcemodi ſcilicet in vnum aggregare lapides indices, ſemper loquentes teſtimonia veritatis.

Cùm autem id iugiter in Eccleſia factum conſtet; nos id operis ſponte ſuſcepimus, vt ex rebus geſtis prodita annis ſingulis teſtimonia veritatis, eadem ſimul congerentes in vnum, ac temporis ordine diſponentes, tolleremus in altum nobiliorem tumulum teſtium, qui ſui eminentiâ factus orbi vniuerſo perſpicuus neminem latere poſſet; adeò vt hac ex parte ſi quis Annales hos, antiquo nomine Aceruum teſtimonij appellauerit, puto ſcopum veritatis attinget. Lapides ſiquidem ſunt iſti vocales, vbi ſit Eccleſia Catholica edocentes: quos qui non audiunt, eſſe ſurdi penitus conuincantur, & arguantur omnino cæci, qui non videant quod tantâ ſublimitate promineat, atque prorſus ſit exiſtimandus inſanus, qui tantâ congerie ac mole teſtium ſpretâ, ſuam potiùs omnibus duxerit præferendã eſſe ſententiam.

Suſcepti igitur nos memores inſtituti, ac Domini commonentis, atque dicentis [f]: *Qui non colligit mecum, diſpergit*; eiuſmodi colligendi lapides cœptum ſemel proſequimur opus: & quamuis nimio labore feſſi, aſſurgimus tamen alacres, non noſtris confiſi viribus, ſed de conſueto patrocinio, quod iugiter imploramus, patronæ noſtræ ſanctiſſimæ Dei genitricis Mariæ Virginis omninò ſecuri. Cuius & precibus illud rogamus impendi, vt idem, qui in dies magis, maioribus incrementis Aceruus teſtium exaltatur, tanquam excelſa Pharus eluceat miſeris illis, qui cæcâ nocte per altum pelagus ſæuâ tempeſtate iactati [g] circumferuntur omni vento doctrinæ; quo tandem ad lucẽ veritatis, licet ſerò conuerti, illuc clauum dirigant, vnde malè ſoluerunt, ad portum ſalutis, Catholicam ipſam ſanctam Eccleſiam, quæ vnica in æternum perſtat [h] columna & firmamentum veritatis.

[f] Luc. 11. [g] Ephe. 4. [h] 1. Tim. 4.

IESV CHRISTI Annus 714.

GREGORII PAP. II. Annus 1.	ANASTASII IMP. Annus 2.

I. Annvs Redemptoris ſeptingenteſimus decimusquartus, Indictione duodecimâ, ſuperiori Tomo vſque ad obitum Conſtantini Papæ in Annalibus relatus habetur: quæ autem ab eo tempore vſque ad eius finem geſta eſſe reperiuntur, iam aggredimur enarrare; atq; primùm de ſede Gregorij, eius nominis ſecundi Roman. Pontificis, quem abſolutiſſimi omni ex parte ſummi ſacerdotis expleſſe numeros, cùm res ab eo præclarè geſtas perlegeris, æqui conſenties. Quod primùm ad tempus ſpectat, cùm aliam eius Pontificis ſedis longè diuerſam annorum rationem initam à recentiore [i] auctore reperias ab ea, quam nos ponimus, hoc anno inchoatam eſſe, nẽpe quòd tradat poſt bienniũ ipſum ſedere cœpiſſe, di-

GREGOR. SECVNDI SEDIS TEMPVS.

[i] Panuin. in Faſt.

gnum exiſtimamus, more noſtro, nihil ſine certa teſtificatione leuiter affirmare, ſed ea de re exactam afferre rationem. Aſſertione in primis id conſtat Anaſtaſij Bibliothecarij, qui dum numerat ſedis eius annos ſexdecim, mẽſes octo, & dies viginti, mortuumque dicit vndecimâ Februarij, Indictione decimaquartâ, vtique hoc anno ſedere cœpiſſe affirmare neceſſe eſt: dumq; rurſum tradit, Ioãnem Conſtantinopolitanum Epiſcopum ad eum litteras ſcripſiſſe, itidem hoc anno ipſum Pontificem eſſe creatum pariter admonet; ſiquidem illo de throno depoſito, alius loco ipſius anno ſequenti ſediſſe reperitur. etenim hoc anno ſecundo Anaſtaſij Imperatoris Ioannem ipſum redactum in ordinem Theophanes tradit, ipſum verò Anaſtaſium Auguſtum præſentem non exceſſiſſe annum. Teſtantur & Sigebertus ac plures alij, hoc anno Gregorium ſedere cœpiſſe. Hæc de his quæ ad temporis rationem ſpectare noſcuntur: iam verò de ipſius Gregorij electione agamus.

II. Cùm autem poſt Conſtantini Pontificis obitum ſedes vacaſſet dies quadraginta duos, vt idem Bibliothecarius auctor eſt, vigeſimaſecundâ menſis Maij, ipſe Gregorius ſummâ concordiâ Cleri totius & populi Pontifex creatus

GREGORII PRIMORDIA. eſt. eminens enim in eo tum doctrina, tum ſanctitas id ab inuitis etiam extorquebat. Sed audiamus quæ de ipſo Bibliothecarius habet: *Gregorius ſecundus natione Romanus, ex patre Marcello, fuit temporibus Anaſtaſij, Theodoſij, & Leonis, atque Conſtantini Auguſtorum. Hic à parua ætate in Patriarchio nutritus, ſub ſanctæ memoriæ domno Sergio Papa ſubdiaconus atque ſacellarius factus, Bibliothecæ eſt illi cura cõmiſſa; deinde ad diaconatus ordinem prouectus eſt à ſancto viro vir caſtus, diuinæ Scripturæ eruditus, facundus loquelâ, & conſtans animo, Eccleſiaſticarum rerum defenſor, & contrariorum fortiſſimus impugnator.* hæc de eius primordijs atq; moribus Anaſtaſius.

III. Vbi autem Gregorij creatio innotuit Orientalibus, Ioannes Conſtantinopolitanus ad eum ex more Synodalem epiſtolam ſcripſit, vt idem Anaſtaſius auctor eſt, qui ait: *Huius temporibus Ioannes Conſtantinopolitanus Antiſtes Synodicam Romam miſit, & ad eum reſcriptis idem vſus eſt Pontifex.* hæc tantùm de his ipſe. Quòd enim ipſe Ioannes hæreticus eſſet, vt vidimus, intruſus à Philippico Imperatore, haud dubitari poteſt, reiectam à Gregorio Ioannis Synodalem epiſtolam, quâ ipſe, & alij cum eo Epiſcopi ſcribentes ad recèns creatum Romanum Pontificem, ab illo communionem Catholicam ſuffurari tentarent: ſed eos tanquam hæreticos ipſe Pontifex eſt auerſatus, & ipſum pſeudopatriarcham è throno deponendum curauit. Quòd enim non antè, ſed cùm reſcripſit Gregorius Conſtantinopolim, ipſe Ioannes è throno depoſitus inuenitur; vtique exiſtimare dignum eſt, id litteris factum eſſe Gregorij ad Anaſtaſium Imperatorẽ, ad id præſtandum valide impellentis: qui & more maiorum Apocriſiarium mittens Conſtantinopolim Michaëlem presbyterum, per eundem id viſus eſt procuraſſe. Pepercerat hactenùs ei Anaſtaſius eâ fortaſſe ratione, quòd ab ipſo coronam Imperij ſolemnibus ritibus accepiſſet. Verùm hoc anno, qui ſecũdus Anaſtaſij numeratur, fuiſſe Ioannem in ordinem redactum, Theophanes affirmat, cuius & ſententiâ hoc pariter anno, Kalendis Auguſti, electũ fuiſſe ſanctum Germanum, poſſumus intelligere. Dum enim [a] ait, *ipſum Germanum ſediſſe annos quatuordecim, menſes quinque, & dies ſeptem, deſiſſe verò ſeptimâ Ianuarij, Indictione decimatertiâ*; vtique docet, hoc anno, menſe Auguſto ſedere cœpiſſe. Quomodo autem iſta de ſubrogatione Germani ſe habuerint, ab eodem Theophane ſic accipe.

IOANNES EPISC. CONSTANTINOP. HÆRETICVS DEPONITVR.

[a] Theoph. an. 13. Leonis Imp.

IV. *Anno, inquit, ſecundo Artemij, qui & Anaſtaſij, tranſlatus à Cyzico vrbe metropoli Germanus Conſtantinopolim, in quo & commonitorium tranſlationis, quod ſubinfertur, pronunciatum eſt, continens ita: Electione & approbatione religioſiſſimorum presbyterorum & diaconorum totius venerabilis facriq; ſenatûs, & amici Chriſti populi, conſeruandæ huius regiæ vrbis diuinâ gratiâ, quæ ſemper infirma curat, & ea quæ * non ſunt adimplet, trãſtulit Germanum ſanctiſſimum Præſulem Cyzicenſium metropoleos in Epiſcopum huius à Deo conſeruandæ ac Imperatoriæ ciuitatis. Facta eſt præſens tranſlatio in præſentia Michaëlis ſanctiſſimi presbyteri & Apocriſarij Apoſtolicæ ſedis ſub Artemio Imperatore.* hactenùs commonitorium, quod appellat Theophanes, ſiue decretum de tranſlatione Germani è Cyzicena Eccleſia in Conſtantinopolitanam ſedem. Delectus [illegible] tantus vir fuit ob eius egregiam ſanctitatem & eruditionem, cùm etiam & generis nobilitate haberetur inſignis. *Fuit enim* (inquit Zonaras) *Germanus filius Iuſtiniani patricij, qui eo tempore quo Conſtantinus Pogonatus Imp. à Siculis [illegible] vitus eſt in eos qui alium Imperatorem deſignarant, & ipſe occiſus eſt; & eius filium Germanum, cùm eum & alios iſtis [illegible] ſtrari homines ſolent, eunuchum fecit.* hæc Zonaras in Conſtantino. Magnâ quidem Dei prouidentiâ factum eſt, vt [illegible] tus Epiſcopus temporibus iſtis Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ daretur, cùm eidem Eccleſiæ maxima omnium [illegible] ſecutio immineret.

GERMANVS ELIGITVR EPIS. CON[STANTINOP.]

* deſunt

Quodnam autem ſpecimen ſanctitatis ediderit, cùm electus in Eccleſiam duceretur, collocãdus in thronum, dum prophetico afflatus ſpiritu ventura prædixit, habetur in rebus geſtis præclariſſimi martyris Stephani Iunioris apud Ioannẽ Damaſcenum his verbis expreſſum: *Cum eximius vir Germanus in patriarchicum thronum aſcenderet, plebs ingenti frequentiâ ad maximum ſanctæ Sophiæ templum, ipſius videndi cupiditate concurrebat. erat enim ille virtute [illegible] ne clarus & illuſtris, atq; in omnium linguis [illegible] ſabatur. Vna autem cum omnibus præclarum illud parentes Stephani par occurrens, ſcamnum quoddã occupat, quo eum [illegible] cupiebat, è ſuperiori loco intueri poſſet. Cùm igitur ille per [illegible] am tranſiret, ſtatim mulier, quæ Stephanum geſtabat in [illegible] ipſum enim eius quem geſtabat in vtero, [illegible] domine, id quod in vtero meo eſt, clamare cœpit. Ille autem [illegible] caci animæ oculo eũ, qui vtero geſtabatur, intuens: [illegible] Dominus per primi martyris interceſſiones, reſpondit. [illegible] porrò mulier affirmabat, ſe eâ horâ quâ hoc audiſſet, [illegible] mam ex diuino illo ore proſilientem vidiſſe. Vt igitur [illegible] tus eſt, ſtatim eum, vt magnus Germanus prædixerat, Stephanum appellarunt, &c.* Ita quidem ad bellum quod [illegible] litem antequam naſceretur, viſus eſt deſignaſſe, [illegible] rem prædixiſſe Germanus, dum eum per primi martyris Stephani interceſſionẽ cum benedictione [illegible] & manifeſtiùs declararunt euẽta, vt ſuo loco [illegible] cturi ſumus.

Turbatur inter hæc totus Reipublicæ ſtatus, [illegible] antibus militibus, & alium Imperatorem [illegible] bus nomine Theodoſium. Quod quidem hoc anno [illegible] eſſe, Theophanes in primis tradit, & alij omnes [illegible] ſentiunt, cùm Imperij Anaſtaſij non niſi annum & [illegible] ſes numerant. Quomodo autem id acciderit, ab eodem Theophane, qui cæteris ſicut antiquitate, ita & [illegible] te præſtat, hæc breuiter accipe: *Cùm Artemius, idemq; [illegible] Anaſtaſius, didiciſſet, quòd claſſis Saracenorum ab [illegible] Phœnicem properaret ad ligna cypreſſina incidenda, [illegible] vſum nauium comparanda, mittit claſſem vt obſiſteret, [illegible] cit * Obſicium, necnon Ioannem magnæ Eccleſiæ diaconum [illegible] idem Imperator generalem logothetam Obſicium & diaconum in Rhodo inſula conuenire iubet. Vbi cùm eſſent [illegible] Obſicij, aduerſus eos qui erant Ioannis, [illegible] ctum, vt occiſo Ioanne, aduerſæ partis milites [illegible] dum timerent Imperatorem ob admiſſum facinus, [illegible] propria, cùm Adramyttium peruenißent, inuenientes [illegible] hominem, nomine Theodoſium, qui erat tributorum publicorum exceptor, eum hortati ſunt imperare; qui ſe [illegible] tuit, ſed inuitum imperare coegerunt; Conſtantinopolim [illegible] ſus nauigantes, cum claſſe regiâ pugnandum ſuit, [illegible] poſt ſex menſes proditione vrbis portâ patefactâ, [illegible] miſſus eſt Theodoſius, qui Anaſtaſio vitam conceſſit, [illegible] factum monachum in monaſterio, vbi fuit exilio relegatus. [illegible] terim Leo Iſauricus præfectus Orientis minimè [illegible] ratori ſe ſubijcere, ſecum attrahens Artabaſdum [illegible] nia, cui & filiam ſpopondit in matrimonium ſe [illegible] rio adipiſcendo cogitare cœpit.* Hæc ſunt ex Theophane ſummatim collecta, de rebus hoc anno geſtis in Oriente.